

[Edvard Sørensen.]

ringen her ønsker indført, vil undergrave en sund og nyttig linie i folkestyret, nemlig at med ret følger pligt. Pligten forflygtiges; retten og kravet fra store befolkningsgrupper er, hvad der bliver tilbage. Nu sagde den ærede ordfører for socialdemokratiet ganske vist, at der reelt ikke er blevet færre skatteydere. Ja, men hvad er det, udviklingen viser? Den viser, at der har været stigende udgifter på alle områder, og dermed er jo også fulgt de stigende skatter. Vil det så være naturligt, at man ikke stadig lader befolkningen efter evne tage del i denne stigning, i stedet for at fritage et betydeligt udsnit af befolkningen for overhovedet at blive berørt af den? Dertil kommer, at det, da vi står overfor behandlingen af en skattereform, ville virke urimeligt på nuværende tidspunkt at forandre det skattefrie beløb; det må bedømmes under en større synsvinkel og i forbindelse med andre skattemæssige spørgsmål. Finansministeren må derfor ikke påregne mit partis støtte til disse ændringer.

Hvad angår værnescatten, var baggrunden for den i sin tid det militære byggeprogram, der var en følge af tiltrædelsen af Atlantpagten, og derfor kan finansministeren påregne vor støtte til en sådan særlovgivning, så længe dette byggeprogram ikke er færdigt. Men når det er færdigt, ønsker vi ikke længere at bevare en særlovgivning på dette område.

Hvad tillægsindkomstskatten angår, ville tiden vel egentlig også være inde til at drøfte afskaffelsen af en sådan særbeskatning, en beskatning, der er givet i en økonomisk vanskelig situation, og skal den fortsættes, bør den i alt fald føres tilbage til det oprindelige, nemlig at provenuet afskrives på reguleringskonten.

Der er også andre spørgsmål, vi kunne ønske at se på i et udvalg, men jeg skal her ved første behandling — også af hensyn til forretningsordenen, som jeg ved formanden gerne vil have overholdt — afholde mig fra at gå i enkeltheder.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne tilsige en saglig udvalgsbehandling af lovforslagene.

Poul Møller: Det er noget af en aparte situation, der foreligger for os her i år ved behandlingen af finansministerens skattefor-

slag om den direkte beskatning. Under forhandlingen i fjor stillede — som det også blev oplyst i går — socialdemokratiet forslag om meget betydelige skattelettelser for den direkte beskatning. Det gik til valg på disse skattelettelser på den direkte beskatning på udskrivningsloven; det fik et godt valg på forslaget om skattenedsættelse på den direkte beskatning på udskrivningsloven, så godt et valg, at det endog her i tinget var ganske ustyrligt efter at danne regering og stillede mistillidsvotum til den da siddende regering.

Nu er socialdemokratiet altså i år landets regering, og udskrivningsloven om den direkte beskatning er atter til behandling i dette høje ting, men hvor er skattelettelsesforslagene fra i fjor? Hvor er de nedsættelser på 40 mill. kr., som den nuværende højtærede udenrigsminister, det ærede medlem hr. H. C. Hansen, forelagde for os i fjor? Borte, borte med de stemmer, der faldt i fjor. Ja, man har lov til at sige med St. St. Blicher: Ak, hvor forandret! når man ser denne udvikling fra opposition til regering.

Såfremt der var sket væsentlige økonomiske ændringer fra i fjor — fra marts 1953 til marts 1954 — kunne der måske være grund til, at socialdemokratiet trak sig tilbage fra de fremskudte positioner fra i fjor, men dette er aldeles ikke tilfældet. Der er jo ikke foregået nogen økonomisk forværring for vort land, siden vi havde valgkampagne, eller siden vi drøftede de direkte skatter her i dette høje ting i marts i fjor. Man har måske snarere lov til at sige, at det modsatte har været tilfældet. Det fremgår af regeringens egen årsoversigt, at samfundsøkonomien er blevet bedre i det forløbne år; det fremgår ligeledes af regeringens årsoversigt, at statens finanser er i en forsvarlig stand.

Medens socialdemokratiet i fjor stillede forslag om skattelettelser på et tidspunkt, hvor man kun måtte regne med balance på statens budget, lader det i år forslaget ligge trods indeværende års overskud på 180 mill. kr. og til trods for, at det selv budgetterer med et overskud på 80 mill. kr. for det kommende år. Den højtærede finansminister, der i går havde lejlighed til at forsøge på at fratage andre ansvarsfølelse, vil måske kalde den karruselturn, som socialdemokratiet har foretaget her fra i fjor til i år, for ansvarsfølelse overfor samfundet